

පටිසාරණීයකම්ම සූත්‍රය

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස
නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස
නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස

“අට්ඨති භික්ඛවෙ ධම්මේහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො
ආකංඛමානො සංඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය තී.”

මහණෙනි, දහම් අටෙකින් සමන්තාගත මහණහට
සංඝයා කැමති වේ නම් පටිසාරණීයකර්මය කරන්නේය.

කාරුණික වූ පින්වතුනි,

තුනුරුවන් සතු අනන්ත, අසිරිමත් වූ ගුණ බෙලෙන් මේ
උතුම් වූ ධර්ම දේශනාව, ධර්මශ්‍රවණය කරන ඔබ සියළු
දෙනාටම, සියළු සැනසිල්ල, යහපත අභිවාද්ධිය සැලසේවා. දුක්
දොම්නස් නොමවී, ධර්මානුධර්ම පිළිවෙත් මගෙහි හැම
සොම්නස් පහළවී ඉතා ඉක්මන් භවයක, ඉතා ඉක්මන්
අවස්ථාවකම ඒ උතුම් වූ චතුරාර්ය සත්‍ය අවබෝධයෙන් අමා
නිවන් පිණිස මෙම දේශනාවත් උපකාරක ධර්මයක්ම වේවායි
පළමුකොට මහත් වූ කරුණාවෙන් අධිෂ්ඨාන කරනවා. ප්‍රාර්ථනා
කරනවා.

පින්වතුනේ, අදට නියමිත සූත්‍ර දේශනාව නම් අංගුත්තර
නිකායේ, අට්ඨක නිපාතයේ සති වර්ගයට අයත් පටිසාරණීයකම්ම
සූත්‍ර දේශනාවයි. පින්වතුන් සියළුදෙනාම මනාකොට ධර්මය
ශ්‍රවණය කරන්න. එය තමන්ගේ ජීවිතයට නතු කරගන්න.
පවත්වාගන්න. අපේ ධර්ම වර්යාවේ ඉලකක්ය වන, රාගය නම් වූ
ඇලීම, ද්වේෂය නම් වූ ගැටීම, මෝහය නම් වූ මුළාව (අනිච්ච,
දුක්ඛ, අනත්ත ත්‍රිලක්ෂණ ධර්මය කෙරෙහි ඇති අනවබෝධය,
චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය කෙරෙහි ඇති අනවබෝධය) බැහැර
කරගෙන, කෙලෙස් නැසීම පිණිසම මෙම දේශනාව අපේ
ජීවිතයට උපකාරක ධර්ම පෙළක් බවට පත්කර ගන්නවා කියන
අධිෂ්ඨානය ඔබ සියළුදෙනාම සිත්හි දරාගන්න.

ස්වාමීන් වහන්සේලා වෙනුවෙන් තථාගත බුදුරජාණන්
වහන්සේ විසින් පනවන ලද විනය කර්මයක් පිළිබඳවයි මේ සූත්‍ර
දේශනාවේ ප්‍රධාන වශයෙන් සාකච්ඡා කෙරෙන්නේ. තථාගත
බුදුරජාණන් වහන්සේගේ මේ ශාසනය සිවු පිරිසකගෙන්
සමන්තාගතයි. ඒ භික්ඛු, භික්ඛුණී, උපාසක, උපාසිකා නම් වූ සිවු
පිරිසයි. අපගේ තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ සිවු පිරිසම
ධර්ම මාර්ගයට, පිළිවෙත් මාර්ගයට යොමු කර, සීල සමාධි, ප්‍රඥා
ගුණ මඟ ගමන් කරන ලෙස මහා කරුණාවෙන් යුතුව
නිරතුරුවම මතක් කළා, මඟ පෙන්වනු ලැබුවා. අවවාද කළා. ඒ
වෙනුවෙන් සමාදන් කරවනු ලැබුවා. ධර්ම රසය, දහම් ප්‍රීතිය
නැවත නැවතත් මතු කරමින් නිර්වාණය දක්වාම මඟ පෙන්වා
දුන්නා. ශාස්තෘවරයාණන් වහන්සේ ලෙස භික්ඛු, භික්ඛුණී,
උපාසක, උපාසිකා යන සිවු පිරිසම එක හා සමානවම මේ ධර්ම
මාර්ගයට යොමු කරවා, සතර අපායෙන් වළක්වා, සියළු දුකින්
නිදහස් කිරීමේ අදහසින් නිවනට පමුණුවන්නට මාර්ගය
පෙන්වා දුන්නා.

මේ දහම් මගේදී මහා කාරුණික තථාගත බුදුරජාණන්
වහන්සේ, භික්ඛුන් වහන්සේලාගෙන්, භික්ඛුණීන් වහන්සේලාට
වරදක් වෙනවා නම් එය එසේ නොවිය යුතු බව පිළිවෙත්

මාර්ගයට ළංවිය යුතු බව, අනුශාසනා කරනවා. ඒවගේම හිඤ්ඤාණීන් වහන්සේලාගෙන් හිඤ්ඤාණීන් වහන්සේලාට වරදක් වෙනවා නම් එයද එසේ නොවිය යුතු බව, පිළිවෙත් මාර්ගයෙහි නිවනම අරමුණු කරගෙන කටයුතු කළ බව සිහිපත් කරනවා. ඒ වගේම හිඤ්ඤා, හිඤ්ඤාණී දෙපිරිසගෙන්ම උපාසක, උපාසිකා නම් වූ ගිහි ජීවිතය ගත කරන පින්වතුන්ට වරදක් වෙනවා නම්, එසේ නොකළ යුතු බවත්, එසේ නොකරමින් ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරන ලෙසත් අවවාද කරනවා. ඒ වගේම ගෘහස්ථ ජීවිත ගත කරන උපාසක, උපාසිකා ස්වභාවයේ සිටින ඔබ, යම්විටෙක අනවබෝධය නිසා ආශ්‍රැතවත් පෘථග්ජන භාවයේ පවතින සිත නිසා රාග, දෝෂ, මෝහ ආදී කෙලෙස් වලින් යුතු නිසා හිඤ්ඤාණී වහන්සේලාට හෝ හිඤ්ඤාණීන් වහන්සේලාට විපතක්, වරදක්, කරදරයක් කරනවා නම් එසේ නොකළ යුතු බවත් ධර්ම මාර්ගයෙහි, පිළිවෙත් මගෙහි ගමන් කර නිවනම අරමුණු කළ යුතු බවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහා කරුණාවෙන් පෙන්වා දෙනවා, දේශනා කරනවා.

මේ පටිසාරණීයකම්ම සූත්‍ර දේශනාව බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන්නට හේතුවන්නේ - හිඤ්ඤාණී වහන්සේ නමක් විසින් කරුණු අටකින් (8) යම් උපාසකයෙකුට හෝ උපාසිකාවකට ආක්‍රෝෂ, අපවාද, නින්දා ආදී විපත් කරනවා නම් මෙසේ විපත් කරද්දී ඒ ගෘහස්ථ උපාසක, උපාසිකා පිරිස ශාසනය කෙරෙහි අපැහැදෙන ස්වභාවයකට පත්වන නිසයි. ඔවුන් කළකිරෙන නිසයි.

ඒ උපාසක උපාසිකා පිරිස විවර, පිණ්ඩපාත, සේනාසන, ගිලන්පස නම් වූ සිවුපසයෙන්ම හිඤ්ඤාණී වහන්සේලාට උපස්ථාන කරනවා. බුදු සසුනේ පැවැත්මට මහත්සේ උපකාර වෙනවා. ඔය ආකාරයට විපත් කිරීමෙන්, අපහාස කිරීමෙන්, නින්දා කිරීමෙන් ආක්‍රෝෂ පරිභව කිරීමෙන් ඒ සැදහැවත් පිරිස ශුද්ධාවෙන් බැහැර වෙවි. බුදු සසුනේ කළකිරේවි. ධර්ම මාර්ගයෙන් ඉවත්වෙවි. මෙසේ අනුශාසනා කරද්දී ඒ

මාර්ගයෙන් වැළකෙන්නේ නැත්නම්, එය දිගටම කරගෙන යනවානම් මේ දක්වන 'පටිසාරණීයකම්ම' නම් වූ විනය කර්මය පනවනවා.

සාමාන්‍ය වචනයෙන් සඳහන් කළොත්, විනය නීතියේ හැටියට එය දඬුවමකුයි. නමුත් එය කායික දඬුවමක් නොවෙයි. හිරගෙයි දූමීමක් නොවෙයි. ඒ වගේම මානසික පීඩාවකට පත් කර ඒ ජීවිත දුකට, පහළට ඇද දූමීමක් නොවෙයි. ඒ කළ වැරද්ද මනාකොට අවබෝධ කරගෙන, ඒ අවබෝධයෙන් යුක්තවම, තමා නැවතත් ඒ වැරද්ද කරන්නේ නෑ කියා වැරද්ද පිළිගෙන, තමාම තමාට සමාව ගෙන, පොරොන්දුව ඇති කරගෙන, ඒ වගේම ඒ වැරද්දට යටත් වුණු උපාසක, උපාසිකාවන්ට කරුණාවෙන්, අනුකම්පා කරමින් සමාව ලබා ගැනීමයි. ලබාගෙන ඒ පොරොන්දු වූ ආකාරයට එසේ නැවතත් අවමන් නොකොට, විපත් නොකොට, ආක්‍රෝෂ පරිභව නොකොට, ඒ ඇත්තන් මුල් අවස්ථාවේ සිටි ආකාරයෙන්ම ශුද්ධා ගුණයට. බුදු සසුනෙහි පැහැදීමට කැඳවාගෙන ඒමයි. එසේ කිරීමෙනුයි පටිසාරණීය කර්මය පැනවූවාට පසුව එයින් නිදහස්වීමට පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ.

මුලින් හිඤ්ඤා සංඝයා මැදට කැඳවා, එසේ කරන්න එපා යයි අවවාද කරනවා. එයට ඇහුම්කන් දෙන්නේ නැතිව, බුදු සසුනේ සැදහැති, තුනුරුවන් වෙනුවෙන් උපස්ථාන කරමින් ක්‍රියා කරන ඒ උපාසක උපාසිකාවන්ට නැවත නැවතත් එසේ නින්දා කරනවා නම්, විපත් කරනවා නම් පටිසාරණීය කර්මය පනවනවා. නමුත් තමා අවබෝධ කරගෙන, ඒ පිරිස සමා කරවාගෙන එතනින් නිදහස්වීමට පුළුවන්.

පින්වතුනේ, විනය පිටකයට අනුව, විනය කර්මයන්ට අනුව, හිඤ්ඤා සංඝයා විසින් මේ විනය කර්මය පනවන ආකාරයක් පවතිනවා. මේ සූත්‍ර දේශනාවට අනුව, බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් මේ 'පටිසාරණීය කර්මය' නම් වූ විනය ප්‍රඥප්තිය

පැනවීමට හේතුවන කරුණු අට (08) පිළිබඳව අපි විමසා බලමු.

තුනුරුවන් කෙරෙහි මහත් වූ ශ්‍රද්ධාවෙන් ධර්ම ශ්‍රවණය කරන ඔබ වගේම, මේ රටෙහි හෝ ලෝකයෙහි කොතනක හෝ මේ දහම් දෙසුම යමෙක් ශ්‍රවණය කරනවා නම් ඒ හැම කෙනෙක්ම පින්වත් ස්වාමීන් වහන්සේලා කෙරෙහිවත් අපැහැදිලිව ඇතිකර ගන්නේ නැතිව, පවතින්නා වූ ශ්‍රද්ධාව වඩ වඩාත් දියුණු කරගෙන, යම්වූද ආශ්‍රැතවත් පාඨග්ජන ස්වභාවය නිසා එවැනි ස්වාමීන් වහන්සේ නමකගෙන් වරදක් වූණත් එයට සමාව දී, හිත තුළ අමනාපයක්, ගැටළුවක් ඇති කරගන්නේ නැතිව, තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේ, ඒ වගේම උතුම් වූ ශ්‍රී සද්ධර්මය, ආර්ය වූ මහා රහතන් වහන්සේලායි අපි සරණ ගියේ යනුවෙන් සිතන්න. එනිසා යම්වූද ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් ආශ්‍රැතවත් පාඨග්ජන භාවයේ පවතින නිසා එසේ හැසිරුනත්, අපි උපේක්ෂාවෙන්, බුදුසසුනෙන් බැහැර නොවී, ශ්‍රද්ධා ගුණය මතු කරගෙන කටයුතු කරනවා කියන අවබෝධය, විශ්වාසය ඇතුළු ධර්මය ශ්‍රවණය කරන්න.

මේ 'පටිසාරණියකම්ම' සූත්‍රය තුළ තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේ මෙසේ දේශනා කරනවා. මහණෙනි, දහම් අටකින් සමන්තාගත මහණෙක්හට මෙන්න මේ කරුණු අටකින් යුතු පටිසාරණිය කර්මය කරන්නේය. කවර නම් අටෙක්ද?

- 01. මූලින් සඳහන් කළ උපාසක උපාසිකා ස්වභාවයේ සිටින සැදහැනි ගිහි පිරිසට අලාභයක් කිරීම සඳහා කටයුතු කිරීමට උත්සාහ කරනවා.
- 02. ඒ වගේම ගිහි පිරිසටම මහත් සේ අනර්ථය සඳහා කටයුතු කරනවා. ඒ සඳහා උත්සාහ කරනවා.
- 03. ගිහි පිරිසට ආක්‍රෝෂ කරනවා. ඒ වගේම පරිභව කරනවා.

04. ඒ ගිහි පිරිස හා ගිහි පිරිස අතර බිඳීම කරනවා. විටෙක කේලාම් කියා වෙන්න පුළුවන්. විවිධ වචන කියලා වෙන්න පුළුවන්. විවිධ පණිවුඩ වැරදි ආකාරයට ලබා දී වෙන්න පුළුවන්. ඒ පුද්ගලයන් අතර බිඳීම, ගැටීම, ඇතිකොට හේදහින්න කරනවා.

05. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අගුණ කියනවා.

06. ධර්ම රත්නයේ අගුණ කියනවා.

07. සංඝ රත්නයේ අගුණ කියනවා.

08. ධර්මානුකූලව ජීවත්වන පිරිසට තමන් විසින් දෙන පොරොන්දු ඉටු කරන්නේ නැහැ. මම මේ දේ කරන්නම්, මම මෙහෙම පවතිනවා කිවුවට, පොරොන්දු වුණාට, ඒ දේ ඉටු කරන්නේ නැතිව වරදවා පිහිටුවනවා.

මේ කරුණු අට යම් වූද හිඤ්ඤාවක් විසින් කරනවා නම් අන්න ඒ හිඤ්ඤාවට පටිසාරණියකම්මය හිඤ්ඤ සංඝයා විසින් කළ යුතු යයි සඳහන් කළේ. සිත තුළ ශ්‍රද්ධා ගුණය මතුකර ගෙනම, උපේක්ෂාවෙන් යුතුවම ශ්‍රවණය කරන්න.

ආක්‍රෝශ පරිභව කරනවා යයි සඳහන් කළේ නපුරු වචන කියා, නින්දා කර, යම් විටෙක නැති අගුණ මතු කර, ඇති ගුණ වසන් කර කටයුතු කිරීමයි.

එපමණක් නොවෙයි ඒ හිතක් ඇලීම්, ගැටීම් හා මූළාවට පත් වූ විට තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පවා වරදක් කියන්නට පටන් ගන්නවා. ලොවුතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ නම් වූ වචනය සිහිනෙන් පවා, යම්විටෙක සිහි නැතිව ගිලන් ඇඳේ වසන අවස්ථාවේදී පවා අපේ විඤ්ඤාණය තුළ ජීවිතයේ මූල පටන් වැඩ සිටිනා තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ඒ

බුදුගුණ සුවඳ අපේ හිත් පුරා පවතිනවා. ඔබටත් ඒ අත්දැකීම් ඇති. සිහි නුවණින් කටයුතු කරන වේලාවේදී පමණක් නොවෙයි, සිහිනෙන් පවා, සිතට බියක් දුකක්, වේදනාවක් ඇති වූ විටෙක පවා බුදුරජාණන් වහන්සේ නම් වූ වචනය නාම මාත්‍රයකින් හෝ මතකයට නැගුනොත් මොන තරම් හිතේ නිවීමක්, සැනසිල්ලක් ඇති වෙනවාද?

තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළා,

“යං කිඤ්චි සමුදය ධම්මං සබ්බං තං නිරොධ ධම්මං” - (යමක් හටගන්නා සුළු ද ඒ හැම නැසෙන සුළුයි.)

සියලු සංස්කාර ධර්මයෝ අනිත්‍යයෝය. බුද්ධාදී උතුමන් පවා පිරිනිවන් පෑවා. මහ රහත් උතුමන්, රාජාදී රාජ හැම ශ්‍රේෂ්ඨ උතුමෝත් කළුරිය කළා. මේ ලෝකයේ උපන් හැම මනුෂ්‍යයෙක්ම කර්මානුරූපව ජීවිතය පවත්වනවා වගේ තමන්ගේ සමීපතම අය කළුරිය කරනවිට සියළුදෙනාම මේ ස්වභාවයට පත්වෙනවා කියා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ බුදුගුණ මෙතෙහි වන විට ශ්‍රී සද්ධර්මයේ ගුණ මෙතෙහි වන විට, ඒ ආයච්චි උතුම් මහ රහතන් වහන්සේලාගේ ගුණ මෙතෙහි වන විට අපේ හිත් සුවපත් වෙනවා.

එසේ වුණත් ධර්ම මාර්ගයට මනාසේ සිහිය පිහිටුවා ගෙන සතර සති පටිඨානයෙන් යුක්තව, ඒ මගට පිළිපත් හිඤ්චක් හෝ හිඤ්ඤියක් බවට පත් වුණේ නැතිනම්, ආශ්‍රැතවත්, පෘථග්ජන භාවයේ සිටියොත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ගැන පවා දොස් කියන්නට පුළුවනි. කියන්න දොසක් නැති වුණත් මෝහයෙන් මුලාවුණු හිතකට එය පුළුවන්. බුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑවා කියා ඒ පණිවුඩය ලැබෙන විට මහා කාශ්‍යප මහ රහතන් වහන්සේගේ පිරිස අතර සිටි, මහළු වයසේදී පැවිදි වූ සුහද නම් හිඤ්චක් “මීට පස්සේ අපිට නීති පනවන්න කෙනෙක් නැහැ. අපි සතුටුවෙන්න ඕන.” ආදී

වශයෙන් නින්දා කරමින් බුදුරජාණන් වහන්සේ ගැන සඳහන් කළා.

පින්වතුනේ ඇලීම්, ගැටීම්, මුළාවෙන් පිරිපුන් වූ මනුෂ්‍යයන්ගේ සිත් වලට තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේට පවා දොස් කියන්නට හිත සකස්වෙනවා නම් මෙවැනි හිඤ්චක් පවා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අගුණ කියනවා නම්, ධර්ම රත්නයේ අගුණ කියනවා නම්, ආර්ය සංඝ රත්නයට දොස් පවරනවා නම්, ගිහි අයට අනර්ථ කරන එක, විපත් කරන එක, අක්‍රෝෂ පරිභව කරන එක ගැන තවත් යමක් කියන්නට ඉතුරුවෙලා තිබෙනවාද? අපි හැම කෙනෙක්ම අපේ හිතේ කිසි විටෙකවත් ශ්‍රද්ධා ගුණය, තුනුරුවන් කෙරෙහි පැහැදීම ටිකක්වත් අඩුකර ගන්නේ නැතිව උපේක්ෂාවෙන්, කරුණාවෙන්, මෙමත්‍රියෙන් ඒ ගැන මෙතෙහි කරන්න ඕන.

මේ ලෙසින් තුනුරුවන් කෙරෙහිම නුගුණ කියනවා, අගුණ කියනවා. ගිහි අයට වචනයක්, පොරොන්දුවක් දුන්නා නම් එය ඉටු කරන්නේ නැහැ. එය වරදදනවා. මෙවැනි වෙලාවක, හිඤ්ඤ සංඝයා මේ ස්වභාවය දැනගත් විට, හිඤ්ඤ සංඝයා මැදට කැඳවා අවවාද කරනවා, ඔය ආකාරයට හැසිරෙන්න එපා. මේ විදියට කටයුතු කරන්න එපා ආදී වශයෙන්. මේ ලෝකයේ පහළ වූ ශ්‍රේෂ්ඨතම උතුම් මනුෂ්‍යරත්නය වූ තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේ අද දවසේ ඔබටත් මටත් දේහකාය සම්පත්තියෙන් මුණ ගැසුනේ නැති වුණත්, ධර්ම කාය සම්පත්තියෙන් මුණගැසී තිබෙනවා. එසේනම් අද දවසේදී පවා ධර්මකාය සම්පත්තියෙන් මුණ ගැසුණු තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේ නිරතුරුවම අපේ හදවතෙහි වැඩ සිටිනවා වගේ අපේ සිතට දැනී, තුනුරුවන් කෙරෙහි ප්‍රසාදයෙන්, පැහැදීමෙන්, මාර්ගයට ළංවෙන්න ඕන.

එදා බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ සිටිය මේ බුදු සසුනේ, එකම වෙහෙරක, එකම වහළක් යට වැඩ විසූ කෙනෙක් ඒ ආකාරයට හැසිරෙන්නේ කෙසේද? බුදුරජාණන් වහන්සේ මහා

කාරුණිකයි. කුරා කුහුඹිනට පවා ජීවිතයක් ලබා දුන්නු, මෙම ත්‍රිය පැතිරු, එය ඉගැන්වූ තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේගේ දහමට ලංවූ ඔබ මේ ලෙසින් තවත් කෙනෙකුට විපත් කරන්නේ කෙසේද? ඒ සඳහා උත්සාහ කරන්නේ, අනර්ථ පිණිස කටයුතු කරන්නේ කෙසේද කියා ප්‍රශ්න කරන විට, එය වළක්වන්නට උත්සාහ කරද්දී, එයට ඇහුම්කන් නොදී තමාගේ වරද නිවැරදි කරගන්නේ නැතිව, නැවත නැවතත් එය එසේම කරගෙන යනවා නම් “පටිසාරණිය විනය කර්මය” පනවනවා. ඒ පටිසාරණිය විනය කර්මය පැනවීමට පසුව හිඤ්ඤා සංඝයාගේ අනුමැතියෙන් මේ කරුණු දහ අටකට (18) ඒ හිඤ්ඤා යටත් වෙනවා.

බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් හිඤ්ඤාත් වහන්සේලා නිවැරදි කිරීම පිණිසත්, ගිහි පිරිස- උපාසක - උපාසිකා පිරිස නිවැරදි කිරීම පිණිසත් විනය කර්ම බොහෝමයක් තිබෙනවා. ඒ හිඤ්ඤා - හිඤ්ඤාණින් වහන්සේලා වෙත පවරන ලද විනය කර්ම අතරින් එකකුයි අද දවසේ මේ පටිසාරණිය කම්ම සූත්‍රය ආශ්‍රයෙන් සාකච්ඡා කරන්නේ. නමුත් මීට අදාළව, මීට ආශ්‍රයව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනා කළ විනය කර්ම බොහෝමයක් පවතිනවා. එයින් ‘පබ්බාජනීය විනය කර්මය’, විනය කර්මය’, ‘තජ්ජනීය විනය කර්මය’ මේ පටිසාරණිය විනය කර්මය වශයෙන් කිහිපයක් දක්වන්නට පුළුවනි.

හිඤ්ඤා සංඝයා අතරත් දඩබ්බර ලෙස, කල කෝලාහල කරමින් යම් හිඤ්ඤාවක් හැසිරෙනවා නම්, අවවාද කරද්දීත් එයට ඇහුම්කන් නොදී ඒ ගමගම කරනවා නම් අන්ත එවැනි හිඤ්ඤාවකට තජ්ජනීය විනය කර්මය පනවනවා. එයට යටත්වන කරුණු දහඅටක් (18) මේ ගිහි අයටත් විපත් කරන්න උත්සාහ කරන, අනර්ථ කරන්න උත්සාහ කරන (අර කරුණු අටකින් සඳහන් කළා වගේ) එසේ කරන්න එපා කියා අවවාද කරද්දීත් නිවැරදි කරගැනීමට උත්සාහ නොකර, එය එසේම කරගෙන යනවා නම් ඒ අයට තජ්ජනීය විනය කර්මය වගේම කරුණු

දහඅටකින් යුක්ත කරුණු මෙසේ පෙන්වා දෙනවා. ‘ඔබ දැන් මේ ස්වභාවයට සුදුසු නැහැ. ඔබ මෙන්න මේ ආකාරයට බුදු සසුනෙහි සකස් වෙන්න ඕන.’

ඒ කරුණු දහඅට නම් -

01. උපාධ්‍යාය හෝ කර්මාචාර්ය ස්වාමීන් වහන්සේ හෝ වී උපසම්පදා නොකළ යුතුයි. - සාමණේර ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් විසි වයස් සම්පූර්ණ වන විට උපසම්පදා භූමියට පත් කරනවා. උපසම්පදා භූමියට පත් කරන විට ඉහළම ස්වභාවයේ ගුරු ස්වාමීන් වහන්සේලා වන උපාධ්‍යායයන් වහන්සේ හෝ කර්මාචාර්යයන් වහන්සේ වෙන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. මෙවැනි වරදක් කරන දිගින් දිගටම කරගෙන යන, හිඤ්ඤා සංඝයා විසින් පටිසාරණිය කර්මයට යටත් කරන ලද හිඤ්ඤාවකට උපාධ්‍යායයන් වහන්සේ නමක් හෝ කර්මාචාර්යයන් වහන්සේ නමක් වෙන්නට බැහැ.
02. කුල දරුවන් පැවිදි නොකළ යුතුයි. - පටිසාරණිය කර්මය පැනවූ හිඤ්ඤාවට උපාධ්‍යායයන් වහන්සේ හෝ කර්මාචාර්යයන් වහන්සේ නමක් බවට පත්වෙන්නට නොහැකි සේ කුල දරුවන් ද පැවිදි කරන්නට බැහැ.
03. හික්ෂුන්ට ‘නිස’ නොදිය යුතුය.’ - සාමණේර වහන්සේ නමක් උපසම්පදා වූ පසු අවුරුදු පහක් (05) ආචාර්යවරයා යටතේ හික්මෙන්නට කටයුතු කරන්නට ඕන. ඒ කාලය තුළ හික්මවන ආචාර්යවරයා හඳුන්වන්නේ ‘නිස’ ලබාදෙන්නා හැටියටයි. මෙවැනි විනය කර්මයට යටත් කළාට පසු එවැනි හිඤ්ඤාවකට ‘නිස’ ලබාදෙන්නා ලෙස කටයුතු කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ.

- 04. භික්ෂු සංඝයාගෙන් ලැබිය යුතු අවවාදයක් මෙබඳු භික්ෂුවක විසින් නොදිය යුතුයි. - මේ පටිසරණීය විනය කර්මයට යටත් කර තිබෙන්නේ ශික්ෂණය, සීලය, පිළිවෙත් මාර්ගය තුළ ගමන් කරන්නේ නැහැ කියලයි. එනිසා තවත් භික්ෂුවකට අවවාද දෙන්නේ කොහොමද? එයට සුදුස්සෙක් නොවෙයි. ඒනිසා භික්ෂුවක් අවවාද දෙන්න කියා ඉල්ලා සිටියත් දෙන්නට බැහැ.
- 05. කලින් සම්මුතිය ලබා ඇතත් භික්ෂුණීන්ට අවවාද නොකළ යුතුයි. - භික්ෂුන් වහන්සේලාට අවවාද දෙන්න පුළුවන් කියා සම්මුතියක් - අවසරයක්, පටිසාරණීය කර්මයට යටත්වීම පෙර ලබාගෙන තිබුණත් දැන් අවවාද දෙන්නට බැහැ. එසේ නොකළ යුතුයි.
- 06. යම් ඇවතක් නිසා තජ්ජනීය කර්මය කරනු ලැබුවේ නම් ඒ ඇවතට නොපැමිණිය යුතුයි. - බුදු සසුන තුළ දඩබ්බරව හැසිරී, කළකෝලාහල කිරීමේ හේතුවෙන් අවවාද කළත් එය නොඇසීම නිසා මේ විනය නීතියට යටත් කර තජ්ජනීය විනය කර්මය පනවා තිබේ නම්, එබඳු ඇවතකට නැවත නැවතත් පත් නොවිය යුතුයි. ඉන් අදහස් කළේ නැවත - නැවතත් කල- කෝලාහල කරමින් මේ බුදු සසුනෙහි නොහැසිරිය යුතුයි කියන අදහසයි.
- 07. එවැනි අන් ඇවතකට ද නොපැමිණිය යුතුයි - ඇවතක් කියන්නේ වරදක්. බුදුරජාණන් වහන්සේ පනවා තිබෙනවා මේ වැරදි කරන්න එපා කියලා. 'අනමත්තෙසු වජ්ජෙසු භය දස්සාවී' කුඩා - අනුකුඩා වරදෙහි පවා බිය දක්නා සුළු ස්වභාවයෙන් භික්ෂු ජීවිතය නිවනම අරමුණු කරගෙන හැසිරෙන්න-

සසර ගමනේ දුක දැක, සියළු දුක් නසා අරහත් බෝධියට පත්වෙනවා කියන අධිෂ්ඨානය සිහියට නගා ගෙන කුඩා අනුකුඩා වරදෙහි පවා බිය දක්නා සුළු ස්වභාවයෙන් මේ උතුම් ජීවිතය පවත්වන්න කියන අදහසයි. එවැනි අන් ඇවතකට පවා නොපැමිණිය යුතුයි.

- 08. ඒ වාගේම එවැනි පැවති ඇවතකට ද නොපැමිණිය යුතුයි.
- 09. ඒ වාගේම පවිටුයි, බරපතළයි කියා භික්ෂුන් වහන්සේලාට විනයෙහි දක්වා තිබෙන බරපතළම වූ පවිටු ඇවතකට පවා (පාරාජිකා වැනි) පත් නොවිය යුතුයි.
- 10. ඒ වාගේම තජ්ජනීය කර්මයට ගර්භා නොකළ යුතුයි. - ඉන් අදහස් කළේ ඒ තජ්ජනීය කර්මයට වගේම, තමාට පනවන ලද පටිසාරණීය කර්මයට ගර්භා නොකළ යුතුයි. කාටද ඕවා කරන්න පුළුවන් කාටද එහෙම අයිතියක් තිබෙන්නේ. ඒවා පැනෙව්වාට මම ඒවාට සලකන්නේ නෑ කියා යම්විටෙක පටිසරණීය කර්මයට ගර්භන්නට පුළුවනි. වර්තමාන පරිසරයේ පවා, ගෘහස්ථ ජීවිතවල පවා දඬුවමක් ලබා දුන්විට 'ඔය දේවල් වලට මම බය නැහැ. කවුද ඕවා සලකන්නේ කියා ඒ නීතියටත් අවමන් කරමින් හැසිරෙනවා වගේ මේ පටිසාරණීය කර්මයට ගර්භා නොකළ යුතුයි ඒ කර්මය පැනවූ භික්ෂුන්ට ගර්භා නොකළ යුතුයි.
- 11. ඇවතකට පත් නොවුණු, විනය කර්මයකට යටත් නොවුණු භික්ෂුන් වහන්සේලා සමඟ උපෝසථ කර්මවලට සහභාගී නොවිය යුතුයි. - උපෝසථ කර්ම

නම් සතර පෝයට සීමා මාලකයට උපසම්පදා භික්ෂුන් වහන්සේලා එකතු වී ඇවැත් දෙසීමේදී, විනය කර්ම කිරීමේදී උන්වහන්සේලාගෙන් දැන හෝ වරදක් වී නම් ඒ භික්ෂු සංඝයා අභිමුඛයෙහි පවසා, සමාව ගෙන, නැවත සීලය පිරිසිදු කරගෙන වරදක් වෙලා නම් ඊට අවශ්‍ය විනය කර්ම කරමින් නිවනම අවබෝධ කරගෙන සීල, සමාධි, ප්‍රඥා ගුණ වඩන්න මාර්ගය සකස් කර ගැනීමයි. ඒ සඳහා උපෝසථ කර්ම කරනවා නම් භික්ෂුවට එයට සහභාගී වෙන්නට, එකතුවෙන්නට බැහැ.

12. ඒ වගේම ප්‍රකෘති භික්ෂුවකගේ පවාරණය නොතිබිය යුතුයි. - වස් වසා තුන් මාසයක කාලයකින් පසුව වස් පවාරණය කරනවා. එවැනි පවාරණයකටත් මෙවැනි භික්ෂුවකට සම්බන්ධවීමට බැහැ.

13. ප්‍රකෘති භික්ෂුවක් ඇසිය යුත්තක් නොකළ යුතුයි. - ප්‍රකෘති භික්ෂුවක්, මෙවැනි භික්ෂුවකගෙන් යම් අවවාදයක් ගන්නට සුදුස්සෙක් නොවෙයි. එවැනි කෙනෙක් බවට පත්වෙන්නට බැහැ.

14. විහාරයේ ජ්‍යෙෂ්ඨබව නොකළ යුතුයි. - යම් විහාරස්ථානයක ප්‍රධානියා ලෙස, ජ්‍යෙෂ්ඨයන් වහන්සේ ලෙස කටයුතු නොකළ යුතුයි.

15. වරදක් කිරීමට ප්‍රකෘති භික්ෂුවක් ලවා අවකාශ නොකරවා ගත යුතුයි. - මෙවැනි විනය නීතියකට යටත් නොවී, ස්වභාවයේ පවතින ප්‍රකෘති භික්ෂුවක් ලවා අවකාශ නොකරවා ගත යුතුයි. මගේ අතින් වරදක් වුණා. මේ වරද නිවැරදි කර ගන්නේ කෙසේද කියා වරදක් කිරීමට, එවැන්නක් ඇසීමට පවා සුදුස්සෙක් නොවිය යුතුයි.

16. ප්‍රකෘති භික්ෂුවකට වෝදනා නොකළ යුතුයි. - මෙවැනි විනය කර්මයකට යටත් නොවුණු භික්ෂුවකට වෝදනා නොකළ යුතුයි.

17. අනුන් ලවා ඔවුන්ගේ ඇවැත් සිහි නොකළ යුතුයි. - තවත් කෙනෙක් ලවා වත් ඒ අයගේ ඇවැත්, මේ මේ ඇවැත් වෙලා කියා ඒවා සිහිපත් කරන්නට බැහැ.

18. භික්ෂුන් කෝලාහල කිරීමිවල නො යෙදිය යුතුයි. - භික්ෂුන් වහන්සේලා දඩබ්බරකමට, කෝලාහල කිරීමට පත් නොකළ යුතුයි.

ගිහි අයට උපාසක උපාසිකා ස්වභාවයේ සිටින අයට, අවමන් කිරීමට පිරිස හැසිරවීමට නො පෙළඹිය යුතුයි.

පින්වතුනේ, මා මේ ඔබට පැහැදිලි කළේ අදට නියමිත මේ පටිසාරණීයකම්ම සූත්‍ර දේශනාව අනුව, යම් භික්ෂුන් වහන්සේ නමක් අර කරුණු අටකින් යුක්තව උපාසක උපාසිකාවන්ට ගිහි අයට කටයුතු කරනවා නම්, එසේ කරන්නට එපා යයි උපදෙස් දෙද්දීත් එය නොඅසා, නැවත නැවතත් එසේම දිගට පවත්වනවා නම්, භික්ෂු සංඝයා එකට එක්ව උන්වහන්සේලා විසින් මේ භික්ෂුවට පටිසාරණීය කර්මය පණවනවා. අන්න ඒ පටිසාරණීය කර්මය පැනවූවාට පසුව උන්වහන්සේට මෙන් මේ කරුණු දහ අටට අවනත වී කටයුතු කිරීමට සිදුවෙනවා.

බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩසිටි දවස මේ පටිසාරණීය කර්මයක් පැනවීමට හේතුවූයේ මේ සිද්ධියයි. චිත්ත නම් ගෘහපතියා (උපාසකතුමා) තුනුරුවන් කෙරෙහි මහත්වූ ශ්‍රද්ධාවෙන් කටයුතු කළා. භික්ෂුන් වහන්සේලාට සිවුපසයෙන් උපස්ථාන කළා. නමුත් සුධම්ම නම් භික්ෂුවක් චිත්ත ගෘහපතියාට අවමන් කර, අපැහැදෙව්වා. බුදු සසුනේ කළකිරීමකට පත් කෙරෙව්වා. එසේ කරන්නට එපා කියා භික්ෂු සංඝයා අවවාද

කරද්දීත්, එසේ නොකිරීම නිසයි මේ පටිසාරණිය කර්මය පැනවූ පළමුවන අවස්ථාව එයයි.

මේ පටිසාරණිය කර්මයෙන් අදහස් කරන්නේ කුමක්ද කියා ඔබට දැන් අවබෝධයක් ලැබුණා. ඒ කරුණු දහ අට පිළිබඳව එකින් එක අදහසක් නියම ලෙස මතකයට ආවේ නැති වුණත් ඒ සඳහන් කරන ඒවායින් වැළකිය යුතුයි කියන අදහස සිහියේ පවත්වන්නට පුළුවනි.

නැවතත් අපි සිහිපත් කර බලමු. ගිහි අයට අලාභය සඳහා උත්සහ කරන්න එපා. යම්වූද කුලපුත්‍රයෙක් කසාවත් පොරවන විට, ගිහි ඇඳුම් වලින් බැහැර වී, හිස රැවුල් බා, පැවිදි ජීවිතයට පත්වන විට,

“සබ්බ, දුක්ඛ, නිස්සරණ නිබ්බාණ සච්ඡකරණත්ථාය”

සියලු දුකින් අත්මිදී, නිවන සාක්‍ෂාත් කිරීමට අවබෝධය පිණිසමයි මම මේ පැවිදි ජීවිතයට පත් වෙන්නේ කියන මේ අදහසයි පවතින්නේ. මෙතනින් මේ ආකාරයට සිහිය පවත්වන්න පුළුවනි. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ දේශනාව අනුව ‘දස ධම්ම සූත්‍ර’ දේශනාවේදී හික්‍ෂුවක් විසින් නිරන්තරයෙන් සිහිපත් කළ යුතු කරුණු දහයක් පෙන්වා වදාළා.

හික්‍ෂුවක් තුළ, ගිහි අයට වඩා අන්‍ය වූ ආකල්පයක් නිරන්තරයෙන් පවතින්නට ඕන. මේ පැවිදි ජීවිතය දිවා - රාත්‍රී ගතවන්නේ කෙසේද? නිවන අරමුණු කරගෙන පැවිදි ජීවිතයට, ශික්‍ෂණයට මාර්ගයට සකසාගෙන ජීවිතය ගත කරනවාද කියා නිරන්තරයෙන් මෙනෙහි කළ යුතුයි.

ගෘහස්ථ වූ කාමභෝගී ජීවිතවල ස්වභාවය ඔබ ධර්මයට නතු වූ සිතකින් මෙනෙහි කර බලන්න. ඔබ නම්,

“ පිය රූපේ රූපේ සාරජ්ජනි. අස්පිය රූපේ රූපේ

ව්‍යාපජ්ජනි”

ප්‍රිය රූප දකින්නට කැමතියි. ප්‍රිය හඬ ඇසීමට කැමතියි. ප්‍රිය රසයට කැමතියි. ප්‍රිය ස්පර්ශයට කැමතියි. ඒ වගේම මිහිරි වූ ප්‍රිය සිතුවිලිවලට කැමතියි. කාමභෝගී ජීවිතයක් කියන්නේ අන්න ඒ නිසයි.

ඇසෙන් ප්‍රසන්නම දේවල් සොයාගෙන ගොස් ඒවා කාමයන් ලෙස ගන්නවා. කාම කියා කියන්නේ ඇලීමක් හැටියට ලබනවා. එවිට ඇසට ප්‍රිය වූ වස්තුවක් ලබා එහි නිමිති, අනු නිමිති, ව්‍යංජන වශයෙන් ගන්නවා. ඒ ස්වභාවය, ඒ ආකාරය, ඒ ලීලාව, ඒක මගේමයි. ඒක මා සතු කරගන්නට ඕන. උපේක්‍ෂාවෙන් හිතන්න. ස්වාමියා - බිරිඳ වුනත්, දෙමව්පියෝ - දරුවෝ වුනත්, ගහකොළ, ගේ - දොර, ඇඳුම - පැළඳුම වුනත් ඒවා මගේ, මගේ අය, මගේ වස්තුව මේ විදියට පවතින්න ඕන කියලා කාමය - ඇලීමක් හටගන්නේ. ගෘහස්ථ ජීවිතවල ස්වභාවය එහෙමයි.

නමුත් උපාසක උපාසිකා ස්වභාවයට පත්වන විට බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්ම මාර්ගයේදී සම්මුතිය තුළ මම, මගේ කියා පැවැත්වූවත්, පරම සත්‍යය දැනෙන්න ඕන. සම්මුතිය තුළ ස්වාමියා, බිරිඳ, දුව, පුතා කියා කතා කරනවා. යුතුකම් ඉටු කරනවා. එය සම්මුතිය පමණයි. නමුත් අනිච්ච, දුක්ඛ, අනත්ත ත්‍රිලක්‍ෂණ ධර්මයට යටත්කොට බලන විට, මමවත් මට හිමි නැති ලෝකයක් තුළ කොපමණ මම, මගේ කියා පැවසුවත් ස්වාමියා - බිරිඳ, දෙමව්පියෝ - දරුවෝ කොහොමද මගේ වෙන්නේ? ස්ථිර, සදාකාලික වන්නේ? පරමාර්ථ ධර්මය පැහැදිලියි නේ. කාමභෝගී ජීවිතයක, කැමති රුවෙහි ඇලෙනවා. අකැමති රුවෙහි ගැටෙනවා. කැමති හඬෙහි ඇලෙනවා. අකැමති හඬෙහි ගැටෙනවා. කාමභෝගී ජීවිතයේ ස්වභාවය එයයි.

නමුත් පැවිදි ජීවිතයකට පත් වෙන විට සම්මුතිය තුළ මේ සිවුපසය (වීචර, පිණ්ඩපාත, සේනාසන, ගිලානප්‍රත්‍ය) පිළිගන්න

ඕන. ලද දෙයින් සතුටු වෙන්න ඕන. ඒ සම්මුතිය තුළ පරිහරණය කරනවා මේ සිවුර සිතල, උෂ්ණත්වයෙන්, මැසි - මදුරුවන්ගෙන් ආරක්‍ෂා වීමටයි. ලැජ්ජාව වසා ගැනීමයි. ශරීරයට ආරක්‍ෂාව පිණිසයි. නමුත් මෙහි ඇලෙන්නෙන් නැහැ. ගැටෙන්නෙන් නැහැ. අනිත්‍ය ස්වභාවය නුවණින් දකින්න පුළුවනි. පිණ්ඩපාත දානයේදී පවා නූපන් කුසගිනි නූපදින්න. උපන් කුසගිනි නැතිවෙන්න. බුන්මවරියාව පිණිසයි. එසේ නැතිව ක්‍රීඩාව, මදය පිණිස, විභූෂණය පිණිස නොවේ කියා පිණ්ඩපාතයේදී මෙනෙහි කරනවා. සේනාසන, ඇඳ-පුටු පරිහරණය කරන විටත් එහෙමයි. ගිලන්පස පරිහරණය කරන විටත් එහෙමයි. ඒ හික්‍ෂු ජීවිතයක ආකල්ප එවැනියි. එසේනම් එතැනින් ආරම්භ කර කොහොමද ගිහි අයට ආලාභය සඳහා උත්සහ කරන්නේ? එහෙම කරන්නට බැහැ. පරමාර්ථය නිරන්තරයෙන් සිහිපත් කරගත යුතුමයි.

“අප්පසන්නානං වා පසාදාය,
පසන්නානං වා භීයොභාවාය”

අපැහැදුණු අයගේ පැහැදීම පිණිසත්, පැහැදුණු අයගේ වැඩි පැහැදීම පිණිසත් කටයුතු කළ යුතු බවට තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේ නිරන්තරයෙන් මෙනෙහි කරනවා.

අන්න ඒ නිසා පින්වතුන්, ගිහි අයට අලාභය සඳහා උත්සාහ කරන්න බැහැ. අනර්ථය පිණිසත් කටයුතු කරන්න බැහැ. යම් දෙයක් නොලැබෙන්න අවමන් කරන්න, නින්දා කරන්න ධනය නැතිවී යාමට කිසිවක් කරන්න බැහැ. එවැනි දෙයක් කළොත් ඒ හික්‍ෂු ජීවිතයට ගැලපෙන්නේ නැහැ. හික්‍ෂු ජීවිතයෙන් බැහැරවෙනවා. කියන දේ අහන්නේ නැති විටදී, මේ පටිසාරණීය කර්මය පනවා, ඒ කරුණු දහ අටකට යටත් කර හිමිවන්නට උත්සාහ කරනවා. ශාරීරික දඬුවමක් නොවෙයි. මානසිකවත් පෙළීමක් නොවෙයි. ආධ්‍යාත්මික වශයෙන් යටත් කිරීමක් සිද්ධකොට, ශික්‍ෂණයට පත් කර, නිවන් මඟට ළං කර ගැනීමටයි මේ උත්සාහ කරන්නේ.

පැවිදි ජීවිතයේ අරමුණ සිහිපත් කරන විට ගිහි අයට අක්‍රෝෂ පරිභව කරන්න බැහැ. අක්කෝස භාරද්වාප බමුණා බුදුරජාණන් වහන්සේට මුඩු මහණ, වසලයා ආදී වශයෙන් නින්දා කරද්දී තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේ පෙරළා නැවතත් ඒ වචනයෙන්ම එකට එක කියමින් අක්‍රෝෂ පරිභව කරමින් කටයුතු කරන්නට ගියේ නැහැ. හික්‍ෂු ජීවිතයක ස්වභාවය එහෙමයි. ඔබත් එහෙම වෙන්නට ඕන. ධර්ම මාර්ගයට ළඟා වන විට ඔබ රැකෙනවා. ඔබ ආරක්‍ෂා වෙනවා. නමුත් ඔබත් වෛරයට වෛරයෙන්වත්, තරහට තරහෙන්වත්, ගහනකොට ගහනවා කියන තැන, බනින විට බනිනවා කියන තැනට සකස් වෙන්නේ නැහැ. හික්‍ෂුවක් වුවත්, හික්‍ෂුණියක් වුවත්, උපාසක - උපාසිකා ස්වභාවයත් එහෙමයි. එසේනම් හික්‍ෂු ජීවිතය තුනුරුවන්ගේ අගුණ කියන්නේ නැහැ. ඒ වගේම දැනුම් වූ ගිහි අයට වරදවා කටයුතු කරන්නේ නැහැ. පොරොන්දු කඩ කරන්නේ නැහැ. එසේ කළොත් පමණයි මේ පටිසාරණීය කර්මය පනවන්නේ.

හික්මෙන විට පටිසාරණීය කර්මය සන්සිඳෙනවා. ඒ කරුණු දහඅටට යටත් වී හික්මුණු පසු ඒ කළකිරුණු අය සමාකරවා ගෙන, මම නැවතත් බුදු සසුනේ පැහැදුණා. මගේ හිතේ කළකිරීමක් නැහැ. මම වෙනදා වගේම බුදු සසුනට ළංවෙනවා කියා ඒ ගිහි අයට පොරොන්දු වුණාම අර පටිසාරණීය කර්මයෙන් සංසිඳෙනවා. ඒ කර්මය ඉවත් කරනවා. පටිසාරණීයකම්ම සූත්‍ර දේශනාව අවසන් වෙනවා.

හික්‍ෂුන් වහන්සේලා මුල්කර ගෙන දේශනා කළත්, ඔබ මේ උතුම් බුදු සසුනේ ගමන් කරන විට බුදුරජාණන් වහන්සේගේ කාලයේ පමණක් නොවෙයි, අද දවසේ පවා ඔබේ ඇසට කුමන හෝ ආකාරයකින් එවැනි යමක් නතු වුණා නම්, ඔබේ කනට යමක් නතු වුණා නම්, මුලදීම මා ඔබට ආරාධනා කළා වගේ උපේක්‍ෂාවෙන් යුක්තව හික්‍ෂු, හික්‍ෂුණි, උපාසක, උපාසිකා කියන සිවු පිරිසම නිවනම අරමුණු කරගෙන අපි මේ දහම් මඟ යමු. ඇලීම්, ගැටීම් සියල්ලම අපේ ධර්ම මාර්ගය වළක්වනවා. තරහව, වෛරය, ද්වේෂය විත්තයක් බවට පත්වෙනවා. එය අපේ

මාර්ගයක් බාධාවක්. එවැනි වරදකදී පවා අම්මා කෙනෙක්, සොහොයුරියක් දරුවෙකු දෙස බලනවා වගේ ඒ දෙස බලන්න. අන්න ඒ ලෙසින් බැල්මෙන් උපේක්ෂාවෙන් මේ උතුම් බුදු සසුනේ කළකිරෙන්නේ නැතිව, හැකි නම් කලාණ මිත්‍ර ස්වභාවයෙන් කටයුතු කර, අප සිවු පිරිස සමඟින් ම මේ බුදු සසුන තුළම ගමන් කරමු. ඉතා ඉක්මන් භවයකම ඒ දුක, සමුදය, නිරෝධ, මාග්ගී නම් වූ උතුම් චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය අවබෝධයෙන් අමා මහා නිවනම අධිෂ්ඨාන කරමු. ප්‍රාර්ථනා කරමු.

සාධු! සාධු! සාධු!